

ဝန်လင်း
Read on the move

ညီအောင်ညီ အရင်လိုပဲ ရှိစေချင်တယ်

နှင့်
အခြားဆောင်းပါးများ

အရင်လိုပဲ
ရှိစေချင်တယ်
နှင့်
အခြားဆောင်းပါးများ

အထူးကျေးဇူးတင်ရှိခြင်း

ကျွန်တော်အား လွတ်လပ်စွာ စာရေးသားခွင့်ပေးခဲ့သော မိခင်နှင့်
အဒေါ်တို့အားလည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်အောင်၊ စာရေးသား အောင်
အဖက်ဖက်မှ ကူညီပေးခဲ့သော ဆရာမ ဒေါ်ကြူကြူသင်း (အမေကြူ)
အားလည်းကောင်း၊ "ညီအောင်ညီ" ဆိုသော ကလောင် အမည်ကို
မွေးဖွားပေးခဲ့သော ဆရာအကယ်ဒမီ မြင့်ဦးဦးမြင့်အားလည်းကောင်း၊
ကျွန်တော့်စာမူများအား ရွေးချယ်ထည့်သွင်းပေးခဲ့သော ပုဂ္ဂလိက သတင်းစာများနှင့်
Right Time News Journal တို့အားလည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးနှင့်
ဖြန့်ချိရေးအပိုင်းတွင် အပြည့်အဝကူညီပေးခဲ့ သော ရန်အောင်စာပေမှ
ကိုလှတိုးနှင့်ဇနီးတို့အားလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော့် စာအုပ်များအား
ဝယ်ယူအားပေးဖတ်ရှုဝေဖန်ပေးကြသော သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေများ နှင့်
စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိ ပါသည်။

"ညီအောင်ညီ"

၀၉-၄၂၀၀၁၅၃၂၅

*

တပည့်ကောင်းလား ဆရာကောင်းလား

"အပြစ်ပြ ဆုံးမသူကို"

"ရန်သူလို့ မမှတ်ပါနဲ့"

"ရွှေအိုးပေးသူလို့ မှတ်ပါ" လို့

မြတ်ဗုဒ္ဓက "ဓမ္မပဒပါဠိတော်" မှာ

ဟောကြားထားပါတယ်....

*

ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေဟာ...ရှင်သန်နေထိုင်ရာလောကကြီး ထဲမှာ အမြဲထာဝရသင်ယူနေရတဲ့ ဉာဏ်ရည်မြင့် လူသားသတ္တဝါတစ်မျိုးပါပဲ။ လောကော-လောကကြီးသည်၊ သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏ အာစာရော၊ ဆရာဟူ၍ ဆရာတော် သံဃာတော်များကလည်း ဟောပါတယ်။ ကျွန်တော်အပါ အဝင် လူသားအားလုံးဟာ ဆရာမဖြစ်ဘူးကြပေမယ့် တပည့်တွေ ဖြစ်ခဲ့ ကြတာပါပဲ။

"ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊ သင်တွေ့ အံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ် မချွတ်ငါးခုသာဆိုတဲ့" တပည့်ဝတ္ထရားငါးပါးကို နှုတ်နဲ့ ကျက်ပြီး တပည့်တစ်ယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြီးပြင်းခဲ့ကြသူတွေပါ။ မျက်မှောက်ခေတ် အာစရိယပူဇော်ပွဲတွေ၊ သက်ကြီးပူဇော်ပွဲတွေကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် တပည့်ကောင်းတွေအဖြစ် မြင်တွေ့နေရဆဲပါ။ တစ်ခါတလေမှာ ဆရာဖြစ်ကြရပေမယ့် "တပည့်မဖြစ်ခဲ့ဘူးတဲ့ဆရာဆိုတာ" မရှိပါဘူး။

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းတစ်ခုမှာ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက သင်တန်း

သားတွေကို တပည့် "လေးမျိုး" အကြောင်းကို သြဝါဒပေးဆုံးမခဲ့ပါတယ်။ "တုပည့်၊
တင်းပည့်၊ အိုးလဲမထောင်တပည့်၊ 'တ'-ပည့်" ဆိုပြီး တပည့်
လေးယောက်ရှိတယ်တဲ့။ တကယ်လည်း လောကကြီးထဲမှာ မတူညီကွဲပြားတဲ့
တပည့်တွေရှိနေတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိကြ၊ မြင်ကြမှာပါပဲ။

ဆရာကို အံတုတဲ့တပည့်၊ ဆရာကို ဖက်ပြိုင်တဲ့တပည့်ဟာ 'တုပည့်' ပါ။
တပည့်မဟုတ်ဘူးတဲ့။ 'တုပည့်' ထဲပါတဲ့ တပည့်တွေလည်း လောကကြီး ထဲမှာ
အများကြီးပါ။ တစ်ဂိုဏ်းတစ်စင်ထောင်ပြီး အံတုအံပြိုင်လုပ်နေတဲ့ 'တုပည့်' တွေ
လောကကြီးထဲမှာ အများကြီး။

ဆရာကို အတင်းပြောတာ၊ ဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ကျေးဇူးကို မငဲ့ ကွက်ပဲ
အပုပ်ချ၊ သွားပုပ်လေလွင့်ပြောတဲ့ တပည့်ဟာ 'တင်းပြည့်' ပါတဲ့။
ကျောင်းတစ်ကျောင်းကနေ အခြားကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုရောက်ပြီဆိုတာနဲ့
အရင်ဆရာရဲ့မကောင်းကြောင်းကို အတင်းပြောတာဟာ 'တင်းပည့်ပါ' ဌာန တစ်ခု၊
အလုပ်တစ်ခုကနေ အခြားဌာန အလုပ်တစ်ခုကို ပြောင်းပြီဆိုတာနဲ့ အရင်ဆရာရဲ့
'အတင်းအဖျင်းကို' ပြောတာဟာ 'တင်းပည့်' ပါပဲ။

'အိုးလဲမထောင်တပည့်' ဆိုတာကလည်း လောကကြီးထဲမှာ ရှိနေ
တာပါ။ ဆရာသမားဖြစ်သူရဲ့ ဝေယျာဝစ္စ၊ ဆရာသမားရဲ့ လိုအပ်နေတဲ့
အကူအညီတစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ကူဖေးခြင်းမရှိတဲ့သူ။ မမြင်ချင်ယောင်
ဆောင်ဥပေက္ခာပြုတတ်သူ။ ယုတ်စွအဆုံး ဆရာအနားမှာလဲနေတဲ့ အိုးကို တောင်-
ထောင်ပေးဖော်မရတဲ့ တပည့်မျိုးဟာ 'အိုးလဲမထောင်တပည့်' ပါတဲ့။

ဆရာသမားတွေက တစ်သသ တစ်တတ အမြဲတနေရတဲ့ တပည့်မျိုး
ဟာ "'တ'-ပည့်ပါ" တဲ့၊ အဲဒီ လို 'တ' ပည့်မျိုးတွေလည်း လောကမှာရှိတတ် တာပါပဲ။
'တပည့်' ဆိုပေမယ့် 'တုပည့်၊ တင်းပည့်၊ အိုးလဲမထောင် တပည့်'
မျိုးတွေထဲမပါအောင် နေကြရမှာပါ။ "တ" ပည့်လို တပည့်မျိုးဖြစ်ရင်တော့
မိမိအတွက်လည်းကောင်းသလို လောကအတွက်လည်း ကောင်းသွား ပါတယ်။

"ဆရာတပည့်၊ တိတိမချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်းလင်း
မကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ လူ့ရွာနတ်ပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ ခံစားမှု၍ ၊ နိဗ္ဗူ၊ ရွှေပြည်၊
ဝင်အံ့သည်တည်း" လို့ "သင်္ဂဇာဆရာတော်ကြီးက" ဆိုထားပါတယ်။
တပည့်ဝတ္ထရား ကျေပွန်မယ်ဆိုရင် ကောင်းကျိုးတွေများစွာ ရတတ်တယ်
ဆိုတာပါပဲ။

"ဆရာကောင်းတပည့် ပန်းကောင်းပန်" ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်းပါပဲ။
"ပန်းကောင်းပန်နိုင်ခဲ့တာဟာ" "ဆရာကောင်းကြောင့်" ပါ။ "ဆရာကောင်း လို့ပါ"။
ဆရာတွေနဲ့တပည့်တွေကြားမှာ နားလည်မှုလေးတွေ တစ်ခါတလေ
လွဲနေတတ်ကြပါတယ်။ မထင်မှတ်ထားတဲ့ စည်းလေးတွေ ခြားနားတတ်ကြပါ
တယ်။ တပည့်ကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲနှလုံးသားထဲမှာ ဆရာကို ဆရာလိုသာ
မြင်ထားမယ်ဆိုရင် အမြဲကုသိုလ်ဖြစ်နေမှာပါ။

"ဆရာမပြနည်းမကျ" စကားပုံကို လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် ဆရာ
ဆိုတာနေရာတိုင်းမှာ လိုအပ်ပါတယ်။ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာဆိုတာ ကိုယ့်
ပတ်ဝန်းကျင်မှာအမြဲရှိနေတာပါ။ "ယောနိသောမနသိကာရ" ဆိုတဲ့ စိတ်နှလုံး
ကောင်းနဲ့ဆရာတွေကို ချဉ်းကပ်မယ်ဆိုရင်၊ ဆရာတွေဆီက ကိုယ်လိုချင်တဲ့
ပညာကိုသာရအောင်သင်ယူမယ်ဆိုရင် တပည့်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပြီး
ဆရာကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ရပ်တည်နိုင်မှာပါ။

"ဆရာကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ရင် တပည့်ကောင်းတစ်ယောက်
တော့ ဖြစ်ထားရမယ်" ဆိုတဲ့ အသိလေးတွေလည်း ရှိထားရပါမယ်။ ဆရာ
ကောင်းတွေကို လေ့လာကြည့်ကြမယ်ဆိုရင် တပည့်ကောင်းတွေဖြစ်ခဲ့ကြပါ တယ်။
တပည့်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်ဖို့ "ဆုံးမနာယူ" ဆိုတဲ့ တပည့် ဝတ္ထရားကလည်း
အရေးပါပါတယ်။ အဆုံးအမကို အသာတကြည် လက်ခံ တတ်တဲ့တပည့်ဆိုတာ
လိမ္မာမှုရှိပြီးသားမို့ တခြားသောတပည့်ဝတ္ထရားတွေကို ဖြည့်ကျင့်နိုင်တဲ့
တပည့်ကောင်းဖြစ်မှာပါ။

"မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့သားတော် "ရှင်ရာဟုလာ" ဟာ လက်ထဲကို သဲတွေ ထည့်ပြီး "အဲဒီ သဲတွေလောက်" သူ့ကို ဆိုဆုံးမတဲ့ဆရာတွေလိုချင်ပါတယ်လို့ အမြဲတောင့်တတတ်သူပါ။ အဲဒီ လို ဆုံးမမှုကို အမြဲလိုလားတတ်တာကြောင့် ရှင်ရာဟုလာဟာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့သာသနာမှာ "တည့်ကောင်းတစ်ယောက်" ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ တပည့်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ဆိုဆုံးမလွယ်ကူသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

"အပြစ်ပြ ဆုံးမသူကို" "ရန်သူလို့ မမှတ်ပါနဲ့" "ရွှေအိုးပေးသူလို့ မှတ်ပါ" လို့ မြတ်ဗုဒ္ဓက "ဓမ္မပဒပါဠိတော်" မှာ ဟောကြားထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘဝမှာ ရွှေအိုးတွေ ရရှိခဲ့သလို ဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့ရွှေအိုးတွေလည်း ရှိကြမှာပါ။ ဆရာကို ရန်သူလို့ထင်ခဲ့တာတွေရှိခဲ့သလို ဆရာကြောင့် ငါ့ရဲ့ တိုးတက်မှုတွေရှိခဲ့တာလို့ ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် သတိရနေတဲ့သူတွေလည်း ရှိကြ မှာပါ။

လောကကြီးအတွက် ကျွန်တော်တို့တွေ တပည့်ကောင်းဖြစ်ကြရမှာ ပါ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကြီးပွားဖို့၊ အဆင်ပြေဖို့အတွက် တပည့်ကောင်း ဖြစ်ကြရမှာပါ။ သူများကို ပြန်သင်ပေးမယ့်ဆရာတွေဖြစ်ဖို့ "တပည့်ကောင်း ဖြစ်အောင်" အရင်ကြိုးစားကြရမှာပါ။ တကယ်တော့ တပည့်ကောင်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရင် "ဆရာကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်မှာ" အသေအချာပါပဲ။ တပည့် ကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုချင်မိပါတယ်။ ။

The Daily Eleven သတင်းစာ

(၁၅-၁၂-၂၀၁၃)

*

တစ်ခဏလား တစ်ဘဝလား

ဖြစ်ချင်တာလေးတစ်ခုကြောင့်

မဖြစ်ချင်တာတွေ

ဖြစ်လာခဲ့ရတယ်။

လုပ်ချင်တာလေးတစ်ခုအတွက်နဲ့

မလုပ်ချင်တာတွေ

လုပ်နေခဲ့ရတာ တွေပဲ

ဖြစ်လာခဲ့တယ်....

*

"ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာလေးတစ်ခုကို ဦးစားပေးခဲ့မိတဲ့အတွက် ကိုယ် မဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာတတ်တယ်။ ကိုယ်လုပ်ချင်တာလေးတစ်ခုအတွက် နဲ့ ကိုယ်မလုပ်ချင်တာတွေလုပ်နေရတတ်တယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ်စဉ်းစားဆင် ခြင်ပြီးလုပ်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ"

အထက်ပါအဆုံးအမဩဝါဒလေးကို ကျွန်တော်တို့ကို ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝက စာသင်ပေးခဲ့တဲ့ ဆရာတစ်ယောက်က သူ့ကို ကန်တော့ တိုင်းပေးနေကြ "အဆုံးအမလေး" တစ်ခုပါ။ တန်ဖိုးရှိတဲ့ အဆုံးအမလေး တစ်ခုဖြစ်တာကြောင့် ယနေ့ထိ ခေါင်းထဲမှာ စွဲမြဲနေတုန်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေက ပုထုဇဉ်တွေပီပီ ဖြစ်ချင်တာတွေ၊ လုပ်ချင်တာတွေက ဘဝမှာ အများကြီးပါ။ တစ်ခါတလေမှာ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်သင့်တာ ဘယ်ဟာကို

ဦးစားပေးရမှန်းမသိရတော့လောက်အောင် ဆန္ဒတွေများခဲ့ကြပါတယ်။

ဘဝနဲ့ဆန္ဒတစ်ထပ်တည်းကျဖို့ဆိုတာ လွယ်တဲ့ကိစ္စမှမဟုတ်တာ။ တစ်ထပ်တည်း မကျတဲ့ဘဝထဲက လိုအပ်ချက်တွေ ပြည့်စုံဖို့ နည်းလမ်း မျိုးစုံနဲ့ ဖြည့်ဆည်းတတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့တချို့သော ဖြည့်ဆည်း မှုတွေဟာ 'အမှားတွေနဲ့' ပါ။ အဲဒီ အမှားတွေကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ တဒင်္ဂလေး အတွင်းမှာ ကျူးလွန်မိတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီ အမှားတွေကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုတွေ၊ ပေးဆပ်ရမှုတွေက တန်းစီပြီး ကျူးလွန်တဲ့သူနောက်ကို လိုက်လာတော့တာ ပါပဲ။

ပြီးခဲ့တဲ့ရက်တွေက မန္တလေးမှာဖြစ်ခဲ့တဲ့ သုံးလောင်းပြိုင်လူသတ်မှု မှာဆိုရင် အသက် (၂၀) ဝန်းကျင်လူငယ်တွေရဲ့ တဒင်္ဂဖြတ်လမ်းနည်းတွေ သုံးခဲ့မိလို့မဖြစ်သင့်တာတွေဖြစ်ခဲ့ရတာ ပါ။ တခြားတစ်ခြားသော ဒုစရိုက်မှု တွေဟာလည်း "တခဏတာ" လေးကိုကြည့်ပြီး ဖြစ်ချင်တာကို ဦးစားပေးခဲ့ မိလို့ မဖြစ်ချင်တာတွေဖြစ်လာကြုံလာရတော့တာပါပဲ။ ဖြစ်ချင်တာလေး တစ်ခုက လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို "ရက်စက်ကြမ်းတမ်းအောင်၊ လောဘ ရမ္မက်ကြီးသွားအောင် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့တယ်"။ တစ်ခဏဆိုတဲ့ ကာလတိုလေးနဲ့ တစ်ဘဝဆိုတဲ့ ကာလရှည်ကို ခွဲခြားသိမြင်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ အရာတွေကို တဒင်္ဂလေးအတွင်းမှာ မလုပ်ဆောင်မိစေဖို့ စဉ်းစားဆင်ခြင် ရမှာပါ။ မစဉ်းစားမဆင်ခြင်နိုင်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်မဖြစ်ချင်တာတွေနဲ့ ဘဝမှာ ကြုံရတော့မှာပါ။

ကျင်လည်ဖြတ်သန်းနေရတဲ့ လူမှုလောကကြီးမှာ သတိထားပြီး နေ့တိုင်း ပြုမူသွားရမယ့် အရာတွေက အများကြီးပါ။ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ကို နိုင်အောင်ထိန်းချုပ်ဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို ဝေဝါးထွေပြားနိုင်လောက်အောင် လူတစ်ယောက် ရဲ့စိတ်ကို ပုံမှန်မဟုတ်အောင် ဖန်တီးလှုံ့ဆော်ပေးတဲ့ပစ္စည်းဝတ္ထုတွေကလည်း အများကြီးပါ။ မှားနိုင်တဲ့အခွင့်အလမ်းတွေကလည်း အများကြီးပါပဲ။

အရက်သေစာနဲ့မူးယစ်ဆေးဝါးမျိုးစုံကလည်း လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို

ပြောင်းလဲစေပါတယ်။ မကောင်းတဲ့ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း ကလည်း လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေတာပါပဲ။ "ယောနိသော မနသီကာရ" လို့ခေါ်တဲ့ မိမိစိတ်ကိုမျှမျှတတ နှလုံးမသွင်းနိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း အမှားတွေကျူးလွန်မိတာပါပဲ။ လူဆိုတာအမှားမကင်းနိုင်ဘူးဆိုပေမယ့် တခါတလေမှာ တစ်ခဏလေးအတွင်းမှာ ကျူးလွန်မိခဲ့တဲ့အပြစ်တွေဟာ တစ်ဘဝလုံးစာအထိ 'အမည်းစက်' ကြီးစွန်းထင်သွားတတ်ပါတယ်။ တစ်ခဏနဲ့တစ်ဘဝရွေးချယ်တတ်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာလည်း လူတစ်ယောက်ရဲ့ ပင်ကိုယ်စိတ်ကို ပျောက်ဆုံးစေတဲ့ အရက်သေစာနဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါးမျိုးစုံကလည်း အမျိုးအမည် များစွာ၊ အသွင်အပြင်မျိုးစုံ လူထုကြားမှာ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် ရောက်ရှိ နေတာကြောင့် မှားဖို့၊ အမှားကျူးလွန်ဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေက အများကြီးပါ။ "ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရော" ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ စီးပွားရေးသမား အချို့ရဲ့ "အကျိုးမြတ်ကြည့်ပြီး အကျိုးအပြစ်မကြည့်တဲ့" လုပ်ငန်းလုပ်ရပ် တွေကလည်း အများကြီးပါပဲ။

အဲဒီ လိုရှေ့နောက်မဆင်ခြင်တဲ့ အကျိုးမပြစ်မကြည့်တဲ့ရလဒ်တွေက "ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဆေးစွဲ၊ အရက်စွဲနေတဲ့ လူငယ်တွေ။ မူးယစ်ဆေးဝါး မျိုးစုံ အရက်ဘီယာမျိုးစုံ သုံးစွဲတတ်တဲ့လူငယ်တွေ၊ ထိလွယ်ရှလွယ် ပြဿနာ ဖြစ်လွယ်လာတဲ့ လုပ်ရပ်တွေ၊ ထင်ထားစရာမရှိတဲ့ ဆန်းပြားလာတဲ့မှုခင်း တွေဟာ လူမှုဝန်းကျင်မှာ မရိုးအီနိုင်အောင် ကြားနေရမြဲပါ။ အမှားနွံကို ကြာကြာမနင်းမိစေဖို့ သတိထားနေထိုင်တတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဘဝမှာ လူတစ်ယောက်အတွက် ဖြစ်ချင်တာတွေ လုပ်ချင်တာတွေ ဘယ်လောက်များများ၊ လွယ်လွယ်နဲ့ မဖြစ်တတ်တာ၊ လွယ်လွယ်မပြည့်စုံတတ်တာဟာ သဘာဝ ပါပဲ။ အဲဒီ အတွက် "ဖြတ်လမ်း" တွေ သုံးလာကြတယ်။ တဒင်္ဂနည်းလမ်းတွေ သုံးလာကြတယ်။ ဒုစရိုက်မှုတွေ ကို

ထင်ရက်စရာမရှိလောက်အောင်လူကြီးလူငယ်မရွေး ကျူးလွန်လာကြတယ်။
ဖြတ်လမ်းဆိုတာ လမ်းမှန်လောက် မရိုးရှင်းဘူးဆိုတာကို လေးလေး
နက်နက်မစဉ်းစားနိုင်အောင် တဒင်္ဂဓဏတာကို ဦးစားပေးခဲ့ကြတယ်။
နောက်ဆုံးမှာတော့ ဖြစ်ချင်တာလေးတစ်ခုကြောင့် မဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်
လာခဲ့ရတယ်။ လုပ်ချင်တာလေးတစ်ခုအတွက်နဲ့ မလုပ်ချင်တာတွေ လုပ်နေခဲ့ရတာ
တွေပဲ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ဖွဲ့ဖြိုးဖို့ ကြိုးစားရုန်းကန်နေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း
လူငယ်တွေရဲ့စွမ်းအားကို လွန်စွာလိုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံက
လူငယ်တွေကို တစ်ဓဏတာပျော်ရွှင်မှုနဲ့တွေ့ထဲမှာ အမြဲမနစ်မွမ်းစေချင်ပါဘူး။
တတ်လာတဲ့အညွန့်တွေကို ဖြတ်ချဖြစ်လိုက်သလိုမျိုး လူငယ်တွေရဲ့ အနာဂတ်ကို
ချိုးဖြတ်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်တွေက အများကြီးပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ လူငယ်တွေအနေနဲ့ အနာဂတ်ကို လှမ်းကြည့်
နိုင်တဲ့မျက်လုံးရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ တာဝန်ရှိအစိုးရ
တစ်ရပ်အနေနဲ့လည်း နိုင်ငံရဲ့အနေအထား၊ ပြည်သူပြည်သားတွေရဲ့ အနေ
အထားကို ဆုတ်ယုတ်ပျက်ဆီးစေမယ့် အပြုအမူ၊ မူဝါဒတွေကို မချမှတ်မိစေဖို့
လိုပါတယ်။ လူငယ်လူရွယ်၊ ပြည်သူပြည်သားဆိုတာ တိုင်းပြည်ရဲ့ အနာဂတ် ပါပဲ။
တိုင်းပြည်ရဲ့အနာဂတ်ကို ပျက်ဆီးစေမယ့် သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်တွေ၊ မူဝါဒတွေကို
သတိပြုရမှာပါ။

တစ်ဓဏတာအတွက်ကြည့်လို့မရပါဘူး၊ တစ်သက်တာ၊ တစ်ဘဝ
တာအတွက် ကြည့်သင့်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ တစ်ဓဏတာ ရွေးချယ်မှုတွေ
တစ်ဓဏတာကိုပဲ နှစ်သက်တဲ့သူတွေများလာခဲ့ရင် နိုင်ငံရဲ့
အနာဂတ်အလားအလာဟာ မကောင်းနိုင်ဘူးဆိုတာကို သိထားရပါတယ်။

"ကောက်သော်မစားလောက်၊ ဖြောင့်သော်စားမနိုင်" ဆိုတဲ့စကားပုံ
လိုပါပဲ။ မမှန်ကန်တဲ့နည်းလမ်းနဲ့တစ်ဓဏတာ ပြည့်စုံမှုကို ရှာဖွေတဲ့သူတွေ

အနေနဲ့ဘဝမှာ လူတန်းစေ့ဆိုတာထက် လူရာဝင်ဖို့တောင် ခက်ခဲတတ်ပါ တယ်။
 ဖြောင့်မှန်တဲ့ရွေးချယ်မှု၊ ဖြောင့်မှန်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို အသုံးပြုခဲ့ မယ်ဆိုရင်
 ဘဝမှာ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ နေသွားနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေ
 အားလုံးဖြောင့်မှန်တဲ့လမ်းကို ရွေးချယ်တတ်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေကို စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုစွမ်းအားနဲ့
 ဝေဖန်စိစစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြရပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့လုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ကို
 စဉ်းစားဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်ရပါမယ်။ တစ်ခဏတာပြီးပြည့်စုံမှုကို ရွေးချယ်
 လို့မရပါဘူး။ တစ်သက်စာ၊ တစ်ဘဝစာအတွက် အနာဂတ်မျက်စိနဲ့ ရွေးချယ်
 နိုင်ရပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဘဝမှာ ဖြစ်ချင်တာလေးတစ်ခုနဲ့ မဖြစ်ချင်တာ တွေ
 ဖြစ်မလာရအောင်၊ လုပ်ချင်တာလေးတစ်ခုနဲ့ မလုပ်ချင်တာတွေ မလုပ် ရအောင်
 စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးနေထိုင်သွားကြရမှာပါ။ တစ်ခဏနဲ့တစ်ဘဝ တဒင်္ဂနဲ့ထာဝရ
 မှန်ကန်အောင် ရွေးချယ်တတ်ဖို့လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်။ ။

The Daily Eleven သတင်းစာ

(၁၄-၁၀-၂၀၁၃)

*

ပျောက်ဆုံးနေသော စံနှုန်းများ

ကျင့်သင့်ကျင့်ထိုက်၊

ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့

စံနှုန်းတွေ

အကြီးအကဲတွေမှာ

မရှိဘူးဆိုရင်...

အရင်ဆုံးနစ်နာရတဲ့သူတွေက...

ပြည်သူတွေကလွဲလို့

အခြားမရှိပါဘူး...

*

ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေက မြေကြီးပေါ်မှာ နေတတ်တဲ့သူတွေပါ။

နေရဲ့အရောင်၊ လရဲ့အလင်းကို ခိုလှုံတောင့်တတ်ကြပြီး၊ လေကိုရှိုက်သွင်းပြီး
မိုးကိုမျှော်လင့်တတ်သူတွေပါ။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတွေကိုလည်း ချစ်ခင်နှစ်
သက်တတ်ကြပါတယ်။ စိတ်ညစ်ပြီး အခက်အခဲဖြစ်ပြီဆိုရင်လည်း မိုးနတ်မင်း တို့၊
သိကြားမင်းတို့ကိုလည်း တိုင်တည်တတ်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့လူသားတွေနေထိုင်ကြတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ကမ္ဘာမြေ၊ နေ၊

လေ၊ ရေ၊ လ စတဲ့ ပညတ်ချက်တွေ၊ ခြပ်ဝတ္ထုတွေထဲမှာ "စံနှုန်း" လေး
တွေကိုယ်စီရှိကြပါတယ်။ သဘောတရားလေးတွေ ကိုယ်စီရှိကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေအထူးသဖြင့် လေ့လာတတ်ကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဝင်၊ မဟာဝင်၊

ရာဇဝင်၊ ဒီပဝင်စတဲ့ ကျမ်းကြီးတွေမှာ လောကကြီးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သဘော သဘာဝ တွေ စံနှုန်းတွေကို တွေ့မြင်ရပါတယ်။

များသောအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လူမှုဝန်းကျင်မှာ စံနှုန်းတွေ တဖြည်းဖြည်းလျော့နည်းလာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အကြီးအကဲတို့စံပြုကျင့် ရမယ့် အမူအကျင့် (၈) မျိုးရှိပါတယ်။ အဲဒီ စံတွေ၊ စံနှုန်းတွေကလည်း လူသားတွေရဲ့ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိနေတဲ့ စံနှုန်းတွေပါပဲ။ သဘာဝ တရားတွေက သူတို့စံနှုန်းကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ပေမယ့် လူသားတွေထဲမှာ စံနှုန်းတွေကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တာက ရှက်စရာပါပဲ။

"မြေကြီးဆိုတာ သတ္တဝါတွေရဲ့မှီခိုအားထားရာဖြစ်သလို မင်းတွေ၊ အကြီးအကဲတွေဆိုတာကလည်း ပြည်သူတွေရဲ့ မှီခိုအားထားရာဖြစ်အောင် ကျင့်ရမယ်" တဲ့။ မြေကြီးရဲ့စံနှုန်းတွေ အကြီးအကဲတွေမှာရှိရမယ်။ မြေကြီး ကဲ့သို့ ကျင့်နိုင်ရမယ်လို့ ဆိုလိုလိုက်ခြင်းပါပဲ။

"မိုး" ဆိုတာကလည်း သတ္တဝါတွေကို ရေနဲ့ဖြည့်ဆည်းပေးသလို အကြီးအကဲတွေဆိုတာကလည်း လက်အောက်ငယ်သားဝန်ထမ်းတွေကို ရိက္ခာပြည့်စုံအောင်လုပ်ပေးနိုင်ဖို့ မိုးနဲ့တူအောင်ကျင့်ရမယ်တဲ့။

"နေ" ဆိုတာ ရေငွေ့ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း စုတ်ယူသလို၊ မင်းအကြီး အကဲတွေဆိုတာကလည်း တိုင်းပြည်ရဲ့ပြည်သူပြည်သားတွေအပေါ်မှာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမဖြစ်အောင် "အခွန်အခ" တွေကို ပေါ့ပါးစွာကောက်သင့်တယ် တဲ့။ နေလိုကျင့်နိုင်ကြပြီလား...စဉ်းစားကြရမှာပါ။

"လ" လိုလည်း ကျင့်နိုင်ရမယ်တဲ့ "လ" ဆိုတာ ကြည့်မိတဲ့လူ အပေါင်းကို ရွှင်လန်းမှု၊ ကြည်နူးမှုတွေ ပေးနိုင်သလို မင်းတွေအကြီးအကဲ တွေဆိုတာကလည်း ပြည်သူတွေရဲ့ နှစ်သက်စရာ၊ အားကိုးအားထားစရာ ဖြစ်သင့်တယ်တဲ့။

"လေ" လိုကျင့်နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားသင့်တယ်လို့ ကျမ်းစာထဲမှာ ပါပါတယ်။ လေဆိုတာ မမြင်ရပေမယ့် သတ္တဝါတွေရဲ့ကိုယ်တွင်းကို မသိမသာဝင်ရောက်သလို မင်းအကြီးအကဲတွေကလည်း ပြည်သူတွေကြားထဲကို မသိမသာဝင်သင့်တယ်တဲ့။ လက်ရှိအချိန်မှာ လမ်းကြောင်းတွေရှင်း၊ ကင်းပုန်းတွေချပြီး ပြည်သူကြားထဲဝင်နေကြတော့ ပြည်သူတွေရဲ့ အဖြစ်မှန်ကို တွေ့နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။

"သိကြားမင်း" လိုလည်း ကျင့်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်တဲ့။ သိကြားမင်းဆိုတာ ဆိုးသွမ်းတဲ့ နတ်ဆိုးတွေကို နှိပ်ကွပ်စေပြီး နစ်နာတဲ့၊ ချီးမြှောက်သင့်တဲ့နတ်တွေကိုလည်း ချီးမြှောက်သလို မင်းအကြီးအကဲ တွေကလည်း နိုင်ငံအတွက် သိကြားမင်းလို ကျင့်နိုင်ရမယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

"ယမမင်း" မှာ ချစ်သူ၊ မုန်းသူမခွဲခြားပဲ ပြတ်ပြတ်သားသား အဂတိမလိုက်ပဲ တရားစီရင်သလို မင်းတွေ၊ အကြီးအကဲတွေဆိုတာကလည်း စီရင်သင့်တဲ့အမှုကိစ္စတွေကို ကြောသားရင်သားမခွဲခြားပဲ အဂတိကင်းစွာ စီရင်သင့်တယ်လို့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

"သမုဒ္ဒရာ" ဆိုတာ ရေကို မတောင့်တဲ့သဘောရှိသလို မင်းအကြီးအကဲတွေဆိုတာကလည်း ပစ္စည်းဥစ္စာကို မတောင့်တပဲ ရောင့်ရဲနိုင်မှုရှိရ မယ်။ နိုင်ငံအပေါ်မှာ သစ္စာရှိရမယ်လို့ ဆိုလိုက်ခြင်းပါပဲ။

သိကြားမင်းရဲ့စံနှုန်းလို ကျင့်ခြင်း၊ နေရဲ့စံနှုန်းလိုကျင့်ခြင်း၊ လေကဲ့သို့ ကျင့်ခြင်း၊ ယမမင်းကဲ့သို့ကျင့်ခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ကျင့်ခြင်း၊ လကဲ့သို့ကျင့် ခြင်း၊ မိုးကဲ့သို့ကျင့်ခြင်း၊ မြေကြီးလိုကျင့်ခြင်းဆိုတာတွေက အကြီးအကဲတွေ အနေနဲ့ စံထားပြီး ကျင့်ရမယ့် ကျင့်ဝတ်တွေပါပဲ။

မြန်မာ့သမိုင်းကိုပဲ ကြည့်ကြည့်၊ ကမ္ဘာ့သမိုင်းကိုပဲ ကြည့်ကြည့်ပါ။ ခေါင်းဆောင်အကြီးအကဲတွေ၊ အရည်အချင်းရှိပြီး ကျင့်ဝတ်နဲ့အညီ အုပ်ချုပ်

တဲ့ခေတ်ကာလတွေမှာ နိုင်ငံတစ်ခုဟာ တိုးတက်စည်ပင်တတ်ပြီး နိုင်ငံရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာ အမြင့်ဆုံးမှာရှိတတ်ပါတယ်။ အကြီးအကဲတွေညံ့ဖျင်းပြီး ကျင့်ဝတ်နဲ့မညီကြဘူးဆိုရင်လည်း အဲဒီနိုင်ငံဟာ နိမ့်ကျသွားတာပါပဲ။

ကျင့်သင့်ကျင့်ထိုက်၊ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ စံနှုန်းတွေ အကြီးအကဲတွေမှာ မရှိဘူးဆိုရင်...အရင်ဆုံးနစ်နာရတဲ့သူတွေက...ပြည်သူတွေကလွဲလို့ အခြားမရှိပါဘူး...အရင်ဆုံးထိခိုက် ကြေကွဲရသူတွေက ပြည်သူများကလွဲ လို့ အခြားမရှိပါဘူး။ စံနှုန်းတွေမပျောက်အောင်၊ စံနှုန်းတွေနဲ့ညီအောင် ကြိုးစားဖို့တော့ လိုပါတယ်။ ငဲ့ညှာတတ်ဖို့လိုပါတယ်။

နိုင်ငံရပ်ခြားပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ အဆိုအမိန့်တစ်ခုကို သတိရမိ ပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အချင်းရှိ၊ မရှိ စမ်းသပ်စစ်ဆေးနိုင်တဲ့အချက် က ပြဿနာတစ်ခုကို အရေးပေါ်ကိစ္စအဖြစ်သို့မရောက်မီ သိမြင်နိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ကြိုတင်တွက်ဆမှု အားနည်းတဲ့ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကို သတိပြုသင့်ပါတယ်။ ပြည်သူတွေဆိုတာဟာ အကြီးအကဲတွေရဲ့အောက်မှာ နေကြရတာ ပါ။ အဲဒီ အကြီးအကဲတွေမှားပြီး စံနှုန်းတွေပျောက်ဆုံးပြီဆိုရင်၊ အဆိုး၊ အပြစ်တွေကို အပြစ်မဲ့ပြည်သူတွေ ခံစားကြရမှာပါ။ ဒါကြောင့် အကြီးအကဲ တွေရဲ့စံနှုန်းတွေ မပျောက်ဆုံးစေချင်ပါဘူး။ စံနှုန်းတွေနဲ့ ညီစေချင်ပါတယ်။

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှာ နိုင်ငံသားတိုင်းက လိုချင်တောင့်တတဲ့အရာတွေ ကို စံနှုန်းပြည့်တဲ့ အကြီးအကဲတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါတယ်။ နိုင်ငံသားတွေ အပေါ်မှာ မေတ္တာ၊ ဂရုဏာကြီးမားတဲ့အကြီးအကဲတွေက ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ပါ တယ်။ ပြည်သူဆိုတာ မျှော်လင့်အားကိုးတတ်ကြသူတွေဆိုတာကို မေ့မထား သင့်ပါဘူး။ ပြည်သူတွေ အားကိုးလောက်တဲ့စံနှုန်းတွေနဲ့ပြည့်စုံလာလိမ့်မယ် လို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်..." စံနှုန်းတွေ မပျောက်ဆုံးပါစေနဲ့..."

(၁၅-၁၁-၂၀၁၃)

*